

lig som igjen eller hvert Aar fandt Sted. Dette er visnok fuldkomment rigtigt. Det lader sig ikke nægte, at de forskjellige Sognebeboeres Interesser med Hensyn til Bestatningen kunne være meget forskellige; det lader sig ikke nægte, at disse forskellige Interesser kunne finde deres Repræsentanter i Sogneforstanderskaberne, men det maa da ogsaa indrømmes, at det er muligt, at Sogneforstanderskaberne i deres Heelhed, eller i alt Fald for den overveiende Majoritets Vedkommende, i Virkeligheden kunne udgjøre kun en Repræsentation for den ene Klasse af Communens Beboere, for den ene Deel, hvis Interesser ere forskellige fra den andens. For mig er det imidlertid noget meget Betænkeligt, at en Communalbestyrelse, der udelukkende, eller væsentligt, repræsenterer en Deel af Beboerne, hvis Interesser med Hensyn til Bestatningen gaae i en vis Retning, skulde kunne endeligt afgjørende og forbindende for alle Communens Beboere tage en Bestemmelse, hvorved den anden Deel af Communens Beboere maastee ansee deres Interesser for at være krænkede. Den Betænkeligbed, jeg saaledes har ved § 6, forøges yderligere ved, hvad der er bestemt i Lovudkastets § 19, som jeg iøvrigt strax skal komme til at tale nærmere om. Det glædede mig derfor, at den ærede Indenrigsminister udtalte en Tanke, som ogsaa jeg har havt, og som jeg, efterat den ærede Minister har udvirket den, har saa meget lettere ved at komme frem med, den nemlig, at man burde søge at faae staaet fast, hvilket Beløb der skal lignedes paa Hartkornet, saa at hvad der gaaer ud derover, skal lignedes paa Formue og Leilighed. Man vilde derved undgaae den Vilkaarlighed, som jeg befrygter, eller i alt Fald den Anke over Vilkaarlighed, som ganske vist vil fremkomme, hvis man ikke træffer en saadan Bestemmelse. Maaatte det være mig tilladt at tilføje, at Vanskelighederne eller Betænkighederne blive større endnu, naar man tager i Betragtning, at det ikke blot dreier sig om forskellige Interesser hos de egentlige faste Beboere af samme Commune, men at der ogsaa kan være Spørgsmaal om temporaire Beboeres Interesse, om Personers Interesse, som egentlig ikke kunne henføres til Communens Beboere og derfor ikke have nogen Indflydelse paa Valget af Communens

Repræsentanter; thi det er jo Meningen af Lovudkastet, at man under Vigningen skal kunne indbringe Foll, som ikke boe i Communen, eller iallfald ikke boe der saaledes, at de ere berettigede til at deeltage i Valget af Communens Repræsentanter eller selv at blive Repræsentanter. Det har baade idag og igaar været bragt paa Tale fra flere Sider, saaledes af de ærede Medlemmer for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Brun), Holbæk Amts 2den Valgkreds (H. Jensen), ligeledes for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), og jeg troer af flere, at der kunde være al Opfordring til at søge om muligt at ramme dem, som have Eiendomme i Communen men ikke have Bopæl der. Jo mere man kommer ind paa noget Saadant, desto mere Opfordring troer jeg virkelig, at der er til at søge at forebygge, at der skal kunne reises Klage over, at der vises Vilkaarlighed eller Partifshed fra Communalbestyrelsens Side. Jeg har hermed tilstrækkeligt antydet min Tanke i den Henseende, og første Behandlings Hensigt er jo væsentlig kun den at henlede Opmærksomheden paa Punkter, der kunne blive Gjenstand for nærmere Overveelse i et eventuelt Udvalg. Jeg skal endnu kun minde om, at hvis man betragter Communen væsentlig som et Interessentskab, kan det være stemmende med de almindelige Regler for Interessentskab, at Bestyrelsen, Generalforsamlingen, Directionen eller Repræsentantskabet faaer saa stor Frihed som muligt i Styrelsen af Interessentskabets Anliggender, men naar der er Tale om Interessentskabets Forhold som saadant ligeoverfor den Enkelte, da haandhæver man den Enkeltes Ret ligeoverfor Interessentskabet. Det er dette, jeg troer, man skal gjøre med Hensyn til den enkelte Communebeboers Stilling ligeoverfor Communalbestyrelsen. Den, som skal tage sig af de enkelte Beboere ligeoverfor Bestyrelsen, er naturligviis Statsmagten, altsaa navnlig den lovgivende Magt. Det er denne, som skal give de Bestatningsregler, som Communalbestyrelserne skulle følge; disse bør ikke have Ret til selv at afgjøre, hvorvidt og hvorledes de ville bestatte. Dette er iøvrigt en Grundsætning, som er udtalt flere Gange i dette Thing, og navnlig gjentagne Gange er gjort gjældende med stor Styrke af et Med-